

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 022593 22 U
Tuzla, 08.11.2022 godine

Kantonalni sud u Tuzli, sudija Amira Ferizbegović, uz sudjelovanje zapisničara Sadete Hadžismajlović, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužioca Kantonalne agencije za privatizaciju Tuzlanskog kantona Tuzla, koju zastupaju Mirsada Božanović i Tatjana Grajić, advokati iz ZAK-e M.Božanović – T.Grajić Tuzla, protiv rješenja Federacije Bosne i Hercegovine, Vlade Federacije BiH Sarajevo, broj 543/2022 od 14.04.2022. godine, kao tužene strane, uz učešće zainteresovanog lica – Javno komunalno preduzeće Vodovod i kanalizacija d.o.o. Tuzla, u upravnoj stvari, revizije pretvorbe i privatizacije, nakon održane javne rasprave u prisustvu punomoćnice tužioca i punomoćnika zainteresovanog lica E.Dž., a u odsutnosti uredno obaviještenog tuženog, dana 08.11.2022. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Protiv osporenog akta bliže opisanog u uvodu presude, kao konačnog u upravnom postupku, tužilac je dana 03.06.2022. godine, putem naprijed navedenih punomoćnika, podnio dozvoljenu i blagovremenu tužbu za pokretanje upravnog spora.

Iz navoda tužbe slijedi da se osporeni akti pobija zbog povreda pravila upravnog postupka, nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te nepravilne primjene materijalnog prava, dakle iz svih razloga navedenih u članu 12. stav 1. tačka 1., 3., 4. i 5. Zakona o upravnim sporovima Federacije Bosne i Hercegovine.

U tužbi i na javnoj raspravi punomoćnik tužioca između ostalog, posebno ističe: da je tuženi uvodno označenim osporenim aktom, odbio žalbu tužioca, kojim je pobijan stav II o izvršenoj reviziji pretvorbe i privatizacije JKP "Vodovod i Kanalizacija" d.o.o. Tuzla; da je odredbom člana 14. stav 2. Zakona o reviziji privatizacije državnog kapitala u privrednim društvima i bankama propisano, da je Agencija za reviziju dužna postupak revizije provesti u svim privrednim društvima i bankama najkasnije u roku od 5 godina od dana stupanja na snagu ovog Zakona, a da je prvostepeni organ dana 09.07.2019. godine, dakle, više od dvije godine nakon isteka prekluzivnog roka iz člana 14. stav 2. tog Zakona, pokrenula postupak revizije privatizacije JKP Vodovod i kanalizacija d.o.o. Tuzla, koji je okončala rješenjem, te u stavu II utvrdila da "postupak privatizacije državnog kapitala nije obavljen u skladu sa zakonskim odredbama"; da prvostepeni organ nije ocijenio cijeli proces privatizacije, nego se bavio samo jednim dijelom tog procesa i donio nezakonito rješenje u stavu II; da je u slučaju privatizacije državnog kapitala u JKP Vodovod i kanalizacija d.o.o. Tuzla, proces privatizacije okončan i postao izvršan dana 23.02.2018. godine, kada je ranije rješenje tužioca br. 01-229/2016 od 12.04.2016. godine, postalo konačno i izvršno, i kojim je konačno odobren upis privatizacije; da prvostepeni organ nije izvršio ocjenu procesa privatizacije, nego ranije donesenih rješenja, koja su stavljena van snage i zamijenjena rješenjima koja su donijeta na osnovu potpuno utvrđenog činjeničnog stanja, na osnovu relevantnih odluka Općinskog vijeća Općine Tuzla od 29.09.2003. godine, 28.04.2009. godine i 31.01.2013. godine, kojim su stalna sredstva JKP Vodovod i Kanalizacija d.o.o.

Tuzla proglašena javnim vodnim dobrima, te pravnih shvaćanja suda iz sudskih presuda Kantonalnog suda u Tuzli i Vrhovnog suda Federacije BiH (čl. 57. Zakona o upravnim sporovima) da su ispunjeni uslovi za poništavanje rješenja o odobrenom početnom bilansu i rješenja o odobrenju upisa u sudski registar izvršene privatizacije samo u dijelu u kojem su u početni bilans i ukupni kapital za privatizaciju iskazana i dobra u općoj upotrebi; da ni prvostepeni organ ni tuženi ne primjenjuju odredbu člana 3. stav 1. Zakona o reviziji privatizacije državnog kapitala u privrednim društvima i bankama, kojom je propisano, da je revizija naknadni proces ispitivanja i ocjene ispravnosti procesa privatizacije privrednih društava i banaka u Federaciji BiH, već svoju odluku zasniva na ranijim rješenjima od 06.09.2001. godine i od 21.12.2001. godine, iako tim rješenjima nije okončan proces privatizacije; da tuženi u obrazloženju osporene odluke navodi, da je nakon upravnih i sudskih postupaka, u vezi poništenja postupka privatizacije, u ponovnom postupku tužilac odobrio korigovani program privatizacije i početni bilans u kojem je isknižena vrijednost evidentiranih javnih dobara, te da je po mišljenju tužioca, na kraju rješenjem, koje je konačno i izvršno 23.02.2018. godine i završen proces privatizacije državnog kapitala u JKP "Vodovod i kanalizacija" d.o.o. Tuzla; da je navedenim rješenjem tužilac uradio da su stalna sredstva odlukama nadležnog organa (općinsko vijeće Tuzla) proglašena javnim dobrom, te da shodno tome nisu mogla biti predmet privatizacije, pa je svoje sporno rješenje djelimično poništio u visini u kojoj su naknadno proglašena javna dobra ušla u početni odnosno korigovani bilans i time otklonio nezakonitosti u procesu privatizacije prije revizije; prvostepeni organ je utvrdio da procedure, dokumenti, poslovne knjige i računovodstveno finansijski izvještaji korišteni u pripremi početnog bilansa nisu izvršeni u skladu sa Zakonom o početnom bilansu banka i preduzeća, te da početni bilans stanja preduzeća na dan 30.06.2001. godine ne prikazuje istinito i objektivno stanje imovine i kapitala, jer je Preduzeće prikazalo državni kapital u iznosu od 69.128.305,00 KM, umjesto 16.848.754,00 KM i u aktivnom podbilansu iznos od 69.459.899,00 KM, umjesto 17.063.818,00 KM; da prvostepeni organ dalje tvrdi da Preduzeće prilikom sačinjavanja početnog bilansa nije postupilo u skladu sa odredbom člana. 8. stav. 2. Zakona o privatizaciji preduzeća jer je u stanje imovine unijelo, a time i u aktivni podbilans za prodaju uključilo, javna dobra u općoj upotrebi u vrijednosti od 52.279.551,00 KM, koje se sastoji od zemljišta, građevina i opreme, a tužilac je propustio utvrditi da li su u rješenje o odobravanju korigovanog početnog bilansa unesena prirodna bogatstva i dobra u općoj upotrebi, kao i da je u vrijeme donošenja rješenja o odobravanju korigovanog početnog bilansa tužilac imao odluku UO Preduzeća br. 185/2000 od 25.02.2000. godine o utvrđivanju imovine Preduzeća koja predstavlja dobra u općoj upotrebi u čijoj se odredbi stava 2. navodi da će se ista primijeniti kod izrade početnog bilansa; da tužilac ističe da ova odluka UO Preduzeća nije primijenjena kod izrade početnog bilansa, što je i utvrđeno u postupku revizije, jer Odluka UO na koju se poziva prvostepeni organ je u postupku privatizacije nebitna sve dok su u Odluci navedena dobra, iskazana u početnom bilansu kao stalna sredstva i imaju svoju vrijednost i dok nema odluke nadležnog subjekta javnog prava o proglašenju stvari iskazane u početnom bilansu javnim dobrom; da je nakon što je nadležni subjekt javnog prava - Općinsko vijeće Općine Tuzla donio odluke o proglašenju javnog dobra i to odlukama od 29.09.2003. godine, 28.04.2009. godine i 31.01.2013. godine i kada je ovlaštenu organ Preduzeća isknižio iz početnog bilansa dobra u općoj upotrebi, tužilac je pristupio donošenju novih rješenja kojim je otklonio nedostatke iz rješenja iz 2001. godine u koja su bila uključena stalna sredstva Preduzeća koja su naknadno proglašena javnim vodnim dobrom; da je netačno utvrđenje prvostepenog organa da Preduzeće u Neutralnom podbilansu nije iskazalo vrijednost stanova u iznosu od 116.530,00 KM, što nije u skladu sa Zakonom o početnom bilansu preduzeća i banka i Zakonom o privatizaciji preduzeća, jer prvostepeni organ nije tražio dokumentaciju i pojašnjenje za ovu stavku, a tužilac raspolaže lako provjerljivim podacima, a i sam način

evidentiranja u poslovnim knjigama preduzeća (sintetički konto, rasčlanjen na tri analitička konta) vrlo jasno govori o tome da se ne radi o stambenom fondu koji ima isti tretman i ima se kao takav iskazati u neutralnom podbilansu, a prema članu 16. Zakona o početnom bilansu stanja preduzeća i banaka, jer u suprotnom i na sintetičkom i na analitičkom kontu bio bi iskazan isti iznos i Preduzeće je u početnom bilansu stanja na dan 30.06.2001 godine, a u skladu sa odredbom člana 8. stav. 1. Zakona o privatizaciji preduzeća, te odredbom člana 16. Zakona o početnom bilansu stanja preduzeća i banaka, iskazalo vrijednost stanova čija se privatizacija vrši po posebnom zakonu u neutralnom podbilansu.

Po mišljenju tužioca, svi naprijed navedeni razlozi ukazuju da su osporeno i prvostepeno rješenje nezakoniti.

Stoga, tužbom i na javnoj raspravi se predlaže da sud donese presudu kojom će uvažiti tužbu i poništiti osporeno i prvostepeno rješenje i sam riješiti ovu upravnu stvar, ili ukinuti pobijane akte i vratiti predmet na ponovni postupak.

Tuženi je u odgovoru na tužbu predložio da se ista odbije kao neosnovana.

U odgovoru na tužbu i na javnoj raspravi zainteresovano lice je predložilo da se tužba tužioca odbije kao neosnovana, i da sud meritorno riješi predmetno upravnu stvar na način da u cijelosti poništi rješenje o privatizaciji JKP Vodovod i kanalizacija d.o.o. Tuzla, iz razloga što je Agencija za reviziju Federacije BiH utvrdila da postupak privatizacije JKP Vodovod i kanalizacija d.o.o. Tuzla nije obavljen u skladu sa zakonskim odredbama te isto ne može biti na pravnoj snazi.

Tužba nije osnovana.

Nakon što je razmotrio tužbu, odgovore na tužbu i sve upravne spise, ovaj sud je ispitao zakonitost osporenog rješenja, pa je, cijeneći navode i razloge istaknute u tužbi i odgovoru na tužbu, kao i sve odlučne činjenice, dokaze i podatke iz predmetnih upravnih spisa, odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz stanja u spisu slijedi da je osporenim rješenjem odbijena kao neosnovana žalba tužioca izjavljena protiv prvostepenog rješenja Agencije za reviziju privatizacije u Federaciji Bosne i Hercegovine broj 01-02-1-243-4/19 od 29.11.2019. godine, kojim je u stavu I navedeno da u JKP Vodovod i kanalizacija d.o.o. Tuzla nije bilo vlasničke transformacije kapitala u smislu Zakona o prometu i raspolaganju društvenim kapitalom („Službeni list SFRJ“ broj 84/89 i 46/90), što je u postupku revizije utvrđeno na osnovu uvida u Program privatizacije od 25.02.2000. godine, JKP Vodovod i kanalizacija d.o.o. Tuzla broj 5574/19 od 05.08.2019. godine, i da je uvidom u knjigovodstvenu evidenciju JKP Vodovod i kanalizacija d.o.o. Tuzla utvrđeno da navedeni subjekt nema upisanog i uplaćenog dioničkog kapitala, a u stavu II je navedeno da postupak privatizacije državnog kapitala JKP Vodovod i kanalizacija d.o.o. Tuzla nije obavljen u skladu sa zakonskim odredbama, i da sastavni dio ovog rješenja čini Izvještaj o izvršenoj reviziji pretvorbe i privatizacije JKP Vodovod i kanalizacija d.o.o. Tuzla broj 02-19-2-256-26/19 od 28.11.2019. godine.

Iz činjenica predmeta slijedi: da je na osnovu odredbi člana 14. stav 1. Zakona o reviziji privatizacije državnog kapitala u privrednim društvima i bankama („Službene novine F BiH“ broj 55/12) i Rješenja o pokretanju postupka revizije i privatizacije JKP Vodovod i kanalizacija d.o.o. Tuzla broj 01-02-1-243/19 od 09.07.2019. godine, pokrenut postupak revizije privatizacije u pomenutom pravnom licu; da su postupak revizije izvršili ovlašteni revizori prvostepenog organa u skladu sa Zakonom o reviziji privatizacije u F BiH, Zakonom o reviziji institucija u F BiH, sa INTOSAI standardima, te usvojenim planom rada za 2018.

godinu; da je postupak revizije proveden od 09.07.2019. godine do 08.11.2019. godine, i da je revizija privatizacije obuhvatila period počev od 1990. godine, u kojoj je pravno lice moglo izvršiti vlasničku transformaciju, period privatizacije JKP Vodovod i kanalizacija d.o.o. Tuzla u skladu sa Zakonom o privatizaciji preduzeća u F BiH („Službene novine F BiH“ broj 27/97), te period upisa izvršene privatizacije u sudski registar; da je na osnovu provedenog postupka pretvorbe i privatizacije JKP Vodovod i kanalizacija d.o.o. Tuzla sačinjen Nacrt izvještaja o izvršenoj reviziji pretvorbe privatizacije pod brojem 02-19-2-256-22/19 od 08.11.2019. godine, koji je dostavljen Upravi JKP Vodovod i kanalizacija d.o.o. Tuzla na očitovanje; da je dana 21.11.2019. godine, dostavljen odgovor JKP Vodovod i kanalizacija d.o.o. Tuzla čiji sadržaj je uključen u konačan izvještaj; da su na osnovu naprijed navedenog izvršene provjere dostavljene dokumentacije i sačinjen je konačan izvještaj o reviziji od 28.11.2019. godine, koji čini sastavni dio prvostepenog rješenja; da su revizijom obuhvaćeni svi dokumenti, odluke, poslovne knjige, ugovori i akti na osnovu kojih je obavljena pretvorba i privatizacija i na osnovu prikupljene i analizirane dokumentacije utvrđeno je kao u dispozitivu prvostepenog rješenja; da je prvostepeni organ revizijom utvrdio sljedeće nepravilnosti i to: da procedure, dokumenti, poslovne knjige i računovodstveno finansijski izvještaji korišteni u pripremi početnog bilansa za privatizaciju, u predmetnom pravnom licu nisu izvršene u skladu sa Zakonom o početnom bilansu stanja preduzeća i banaka, da početni bilans stanja preduzeća na dan 30.06.2001. godine, ne prikazuje istinito i objektivno stanje imovine i kapitala i da je prikazan državni kapital u iznosu 69.128.305,00 KM, umjesto 16.848.754,00 KM, i u aktivnom podbilansu iznos od 69.459.899,00 KM, umjesto 17.03.818,00 KM; da se u neutralnom podbilansu preduzeće nije iskazala vrijednost stanova u iznosu od 116.530,00 KM, što nije u skladu sa odredbom člana 2. stav 2. i člana 16. stav 1. Zakonom o početnom bilansu stanja preduzeća i banaka i odredbom člana 8. stav 1. Zakona o privatizaciji preduzeća; da se prilikom sačinjavanja početnog bilansa stanja preduzeća nije postupilo u skladu sa članom 8. stav 2. Zakona o privatizaciji preduzeća jer je preduzeće i stanje imovine, a time i vrijednost državnog kapitala u ukupnom bilansu, te u aktivnom podbilansu (za prodaju) uključilo prirodna bogatstva i dobra u općoj upotrebi u vrijednosti 52.279.551,00 KM, koje se sastoje od zemljišta, građevina i opreme preduzeća; da je u postupku revizije utvrđeno da je tužilac propustio utvrditi, u smislu odredbe člana 8. stav 2. Zakona o privatizaciji da li su u rješenje o odobravanju korigovanog početnog bilansa preduzeća unesena prirodna bogatstva u dobra u općoj upotrebi, što je po službenoj dužnosti bila obaveza utvrditi; da je tužilac propustio primijeniti i odredbu člana 4. stav 1. Zakona o prometu nepokretnosti, te da isti ne mogu biti predmet privatizacije kao i vodoprivredni objekti obzirom na njihovu namjenu, koji su u smislu odredbe člana 23. Zakona o vodama TK, objekti od interesa za Kanton, te vlasništvo Općine, na kojima je isključena mogućnost raspolaganja; da tužilac nije imao ovlasti da u rješenje o utvrđivanju korigovanog bilansa unese dobra u općoj upotrebi, jer se zbog privatizacije takvih dobara rješenje o privatizaciji ne može izvršiti i jer su iste izuzete iz pravnog prometa; da je u vrijeme donošenja spornih rješenja donesena Odluka UO preduzeća od 25.02.2000. godine, o utvrđivanju imovine preduzeća koja, cijeneći Zakon o privatizaciji preduzeća predstavlja prirodna bogatstva i dobra u općoj upotrebi; da su dobra u općoj upotrebi navedena u članu 1., u tačkama od a do j, a čine ga zemljišta oko izvorišta, crpnih stanica i rezervoara, objekti za pripremanje, filtriranje, demineralizaciju i hlorizaciju vode, tuneli i akvadukti, pristupni putevi izvorištima, crpnim stanicama i rezervoarima, ograde oko izvorišta crpnih stanica i rezervoara, te kanalizacioni cjevovodi i objekti za prečišćavanje voda, dok se u članu 2. pomenute Odluke navodi da će se ista primijeniti kod izrade početnog bilansa za stanja preduzeća za privatizaciju; da je tužilac zanemarujući gore navedenu Odluku UO preduzeća i suprotnim imperativnim propisima odobrio bilans kojim su kao imovina predmetnog preduzeća obuhvaćena i gore navedena dobra u općoj upotrebi

i bio je dužan utvrditi da, ukoliko su navedena dobra ušla u početni korigovani bilans, imala karakter javnih dobara utvrditi da li su mogle biti predmet privatizacije i ukoliko nisu trebao je ta rješenja poništiti u dijelu odnosno u visini u kojoj su ova dobra ušla u početni odnosno korigovani bilans; da je u ponovljenom postupku, a nakon proglašavanja ništavnim rješenja tužioca od 06.09.2001. godine, i 21.12.2001. godine, tužilac donosi rješenje i 28.06.2007. godine, kojim JKP Vodovod i kanalizacija d.o.o. Tuzla nalaže da izvrši isknjižavanje vrijednosnih dobara u općoj upotrebi, tako što će se smanjenjem vrijednosti kapitala po osnovu isknjižavanja na naknadno proglašanih dobara, izvršiti saglasno ovlaštenjima Skupštine i Nadzornog odbora utvrđenih Zakonima o privrednim društvima i Statutom društva; da je revizijom utvrđeno da tužilac, postupajući kao prvostepeni organ nije imao ovlaštenja da Javnim preduzećima nalaže obaveze navedene u rješenju od 28.06.2007. godine; da je revizijom utvrđeno da tužilac u konkretnom slučaju nije imao zakonskog osnova i ovlaštenja da obavezuje JKP Vodovod i kanalizacija d.o.o. Tuzla, da po osnovu isknjižavanja naknadno proglašanih dobara u općoj upotrebi, izvrši smanjenje vrijednosti kapitala i to saglasno ovlaštenjima Skupštine i Nadzornog odbora društva jer se ne radi o smanjenju vrijednosti kapitala po odredbama Zakona o privrednim društvima, nego o ispravci vrijednosti kapitala koji ulazi u korigovani početni bilans, a ista ispravka se mora izvršiti prema odredbama Zakonom o početnom bilansu stanja preduzeća i banaka; da za donošenje novog korigovanog početnog bilansa nisu potrebne predhodne odluke, niti saglasnosti Skupštine i NO pravnog subjekta, jer ta tijela nisu ni postojala u vrijeme sačinjavanja tog bilansa, pa se i ispravka mora izvršiti po proceduri koja je važila u vrijeme donošenja prvobitnog početnog bilansa jer se novi korigovani početni bilans mora sačiniti u skladu sa odredbama člana 4. Zakona o početnom bilansu stanja preduzeća i banaka.

Zbog svega iznešenog odlučeno je kao u dispozitivu rješenja.

Na pomenuto rješenje tužilac je izjavio žalbu, koju je tužena strana odbila kao neosnovanu, smatrajući da je prvostepeno rješenje u svemu zakonito i pravilno.

Imajući u vidu izloženo, sud je ocijenio da je tužba neosnovana iz slijedećih razloga:

Naime, odredbama člana 3., 4., 17., i 18. Zakona o reviziji privatizacije državnog kapitala u privrednim društvima i bankama („Službene novine Federacije BiH“, br. 55/12), stupio na snagu 05.07.2012. godine, je propisano:

Član 3.

Pod revizijom (u daljnjem tekstu: revizija) u smislu ovog zakona smatra se naknadni proces ispitivanja i ocjene ispravnosti procesa privatizacije privrednih društava i banaka u Federaciji Bosne i Hercegovine koji obuhvata:

- a) postupke i pismena Vlade Federacije Bosne i Hercegovine, Agencije za privatizaciju, Agencije za bankarstvo, Federalnog ministarstva finansija, Jedinice za privatizaciju banaka, Komisije za vrijednosne papire i Registra vrijednosnih papira, kao i odluke i postupaka drugih organa Federacije Bosne i Hercegovine i kantona,*
- b) procedure u pripremi i provedbi privatizacije privrednih društava i banaka,*
- c) dokumente (poslovne i knjigovodstvene isprave), poslovne knjige i računovodstvene iskaze/finansijske izvještaje,*
- d) finansijske i računovodstvene transakcije koje se odnose na privatizaciju privrednih društava i banaka,*
- e) način raspolaganja novčanim sredstvima ostvarenim prodajom privrednih društava i banaka,*
- f) zaključene ugovore o privatizaciji i vjerodostojnu dokumentaciju o izvršavanju ugovorenih obaveza,*

- g) identifikaciju stvari, prava, potraživanja i obaveza iz pasivnog podbilansa i način raspolaganja sa njom (stvari i prava sa pripadajućim kapitalom privrednih društava, privatizovanih i neprivatizovanih koja nisu pod kontrolom te nisu bila uključena u aktivni podbilans a nalaze se na teritoriji država nastalih raspadom bivše Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, potraživanja i obaveze nastale do 31.03.1992. godine prema pravnim licima iz država nastalih raspadom bivše Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije),
- h) promjenu obavljanja djelatnosti privrednih društava suprotno uvjetima iz ugovora o prodaji,
- i) promjenu imena ili prestanak rada privrednog društva suprotno ugovoru o privatizaciji.

Član 4.

Revizija se provodi radi:

- a) utvrđivanja zakonitosti u procesu privatizacije državnog kapitala,
- b) provjere zaključenih ugovora i ispunjavanja obaveza ugovornih strana,
- c) zaštite javnog interesa u procesu privatizacije državnog kapitala,
- d) zaštite stvari i prava sa pripadajućim kapitalom privrednih društava (privatizovanih i neprivatizovanih koja nisu pod kontrolom te nisu bila uključena u aktivni podbilans a nalaze se na teritoriji država nastalih raspadom bivše Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i naplata potraživanja nastalih do 31.03.1992. godine prema pravnim licima iz država nastalih raspadom bivše Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije),
- e) sprečavanja nezakonitog raspolaganja novčanim sredstvima ostvarenim prodajom privrednih društava i banaka,
- f) sprečavanja nezakonitog sticanja imovine/imovinske koristi u postupku privatizacije državnog kapitala,
- g) oduzimanja nezakonito stečene imovine/imovinske koristi u postupku privatizacije državnog kapitala,
- h) utvrđivanja odgovornosti odgovornih lica u organima državne uprave, upravnim organizacijama, drugim organizacijama i institucijama Federacije Bosne i Hercegovine i kantona, privrednim društvima i bankama.

Član 17.

Nakon provedenog postupka revizije privatizacije privrednih društava i banaka Agencija za reviziju donosi rješenje kojim se utvrđuje da je privatizacija provedena u skladu sa zakonom i drugim propisima ili da je u toku privatizacije došlo do povrede propisa.

Sastavni dio rješenja iz stava 1. ovog člana čini konačni izvještaj o izvršenoj reviziji sa revizorskim mišljenjem.

Rješenje iz stava 1. ovog člana dostavlja se pravnom licu kod kojeg je izvršena revizija, Agenciji za privatizaciju u Federaciji Bosne i Hercegovine, Federalnom ministarstvu finansija i Agenciji za bankarstvo ukoliko je vršena revizija banke i nadležnom ministarstvu, odnosno organu koji je u banci ili privrednom društvu u kojem je izvršena revizija vršio ovlaštenja na osnovu državnog kapitala u vrijeme pokretanja postupka privatizacije, koji protiv rješenja mogu izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana dostavljanja.

O žalbi iz stava 3. ovog člana koja se dostavlja putem Agencije za reviziju, rješava Vlada Federacije.

Iz sadržaja odredaba člana 3. i 4. vidljivo je da se pod revizijom u smislu ovog zakona smatra naknadni proces ispitivanja i ocjene ispravnosti procesa privatizacije privrednih društava i banaka u Federaciji Bosne i Hercegovine, gdje je u 9 taksativno nabrojanih tačaka navedeno šta ista obuhvata, te je u 8 taksativno nabrojanih tačaka navedeno radi čega se revizija provodi.

Dalje, iz sadržaja odredaba člana 17. stav 1. istog Zakona vidljivo je, da Agencija za reviziju, nakon provedenog postupka revizije privatizacije privrednih društava i banaka,

donosi rješenje kojim se utvrđuje da: 1. da je privatizacija provedena u skladu sa zakonom i drugim propisima, ili 2. da je u toku privatizacije došlo do povrede propisa.

U konkretnom slučaju iz sadržaja prvostepenog akta vidljivo je da je prvostepeni organ - Agencija za reviziju, u postupku revizije utvrdila da postupak privatizacije državnog kapitala JKP Vodovod i kanalizacija d.o.o. Tuzla nije obavljen u skladu sa zakonskim odredbama, i da sastavni dio ovog rješenja čini Izvještaj o izvršenoj reviziji pretvorbe i privatizacije JKP Vodovod i kanalizacija d.o.o. Tuzla broj 02-19-2-256-26/19 od 28.11.2019. godine.

U obrazloženju prvostepenog akta detaljno su opisane činjenice i dokazi iz kojih proizilazi da je u toku predmetne privatizacije došlo do povrede propisa bliže opisanih u tom aktu.

Tako je, između ostalog, utvrđeno: da procedure, dokumenti, poslovne knjige i računovodstveno finansijski izvještaji korišteni u pripremi početnog bilansa za privatizaciju, u predmetnom pravnom licu nisu izvršene u skladu sa Zakonom o početnom bilansu stanja preduzeća i banaka, da početni bilans stanja preduzeća na dan 30.06.2001. godine, ne prikazuje istinito i objektivno stanje imovine i kapitala i da je prikazan državni kapital u iznosu 69.128.305,00 KM, umjesto 16.848.754,00 KM, i u aktivnom podbilansu iznos od 69.459.899,00 KM, umjesto 17.03.818,00 KM. Takođe, u neutralnom podbilansu preduzeće nije iskazalo vrijednost stanova u iznosu od 116.530,00 KM, što nije u skladu sa odredbom člana 2. stav 2. i člana 16. stav 1. Zakonom o početnom bilansu stanja preduzeća i banaka i odredbom člana 8. stav 1. Zakona o privatizaciji preduzeća i da se prilikom sačinjavanja početnog bilansa stanja preduzeća nije postupilo u skladu sa članom 8. stav 2. Zakona o privatizaciji preduzeća jer je preduzeće i stanje imovine, a time i vrijednost državnog kapitala u ukupnom bilansu, te u aktivnom podbilansu (za prodaju) uključilo prirodna bogatstva i dobra u općoj upotrebi u vrijednosti 52.279.551,00 KM... Navedeno činjenično utvrđenje u pogledu bitnih povreda propisa tužilac ne osporava u tužbi, ni u žalbi protiv prvostepenog rješenja, nego, naprotiv, priznaje da je u postupku privatizacije došlo do povrede propisa bliže opisanih u prvostepenom aktu, s tim što ističe da su te povrede naknadno otklonjene nakon određenih upravnih i sudskih postupaka.

Međutim, time se ne osporava da je došlo do povrede propisa bliže opisanih u prvostepenom aktu, što je po odredbama člana 17. stav 1. Zakona o reviziji privatizacije državnog kapitala u privrednim društvima i bankama i bilo cilj revizije, nego se samo potvrđuju nezakonitosti, koje su tim aktom utvrđene, iz čega se može zaključiti da je prvostepeni organ u stavu 2. izreke prvostepenog rješenja pravilno utvrdio da postupak privatizacije državnog kapitala JKP Vodovod i kanalizacija d.o.o. Tuzla nije obavljen u skladu sa zakonskim odredbama.

Iz istih zakonskih odredaba proizilazi da Agencija za reviziju rješenjem o reviziji ne vrši druge radnje, niti poništava bilo koje upravne akte, nego samo utvrđuje da li je privatizacija bila zakonita ili nije, dok je odredbama člana 18. Zakona o reviziji privatizacije državnog kapitala u privrednim društvima i bankama propisano da će Agencija za reviziju, ukoliko je rješenjem iz člana 17. stav 1. ovog Zakona utvrđena povreda zakona, u skladu sa svojim ovlaštenjima, odredbama Zakona o upravnom postupku ("Službene novine Federacije BiH", br. 2/98 i 48/99) i Zakona o obligacionim odnosima ("Službeni list SFRJ", br. 29/78, 39/85, 45/89, 57/89 i "Službeni list RBiH", br. 2/92, 13/93, 13/94 i 29/03), bez odlaganja pokretati upravne postupke, upravne i parnične sporove radi izmjene, poništenja ili ukidanja rješenja i zaključenih ugovora o privatizaciji državnog kapitala privremenom osiguranju nezakonito stečene imovine/imovinske koristi i povratu, odnosno oduzimanju nezakonito stečene imovine/imovinske koristi.

Iz tog razloga sud smatra da osporenim i prvostepenim aktom nisu povrijeđena bilo koja prava ili interesi tužioca u ovom upravnom sporu.

Pored toga sud smatra da tužiocu, kao tijelu koje je vodilo upravni postupak, u donošenju rješenja za koja je revizijom utvrđeno da su nezakonita, Zakonom o reviziji privatizacije državnog kapitala u privrednim društvima i bankama, nije trebalo dati pravo na žalbu, odnosno svojstvo stranke u postupku, budući da upravna tijela i organi uobičajeno nemaju svojstvo stranaka u upravnom postupku u kome se vrši revizija njihovih rješenja, nego da ulogu stranaka imaju samo fizička i pravna lica o čijim pravima se odlučivalo u postupku čija revizija se vrši.

Sud takođe primjećuje da su naknadno, tj. nakon završetka predmetne privatizacije, izvršene izmjene i dopune člana 3. Zakona o privatizaciji, iz kojih proizilazi da su, pored preduzeća iz oblasti elektroprivrede, prometa i veza (osim cestovnog prijevoza), vodoprivrede, eksploatacije ruda i šuma, javnog informiranja, igara na sreću, industrije naoružanja i vojne opreme, kao posebne oblasti dodata i preduzeća koja obavljaju veterinarske i komunalne djelatnosti, i da za njih važe posebna pravila, odnosno da se ta preduzeća mogu privatizirati samo po posebnim propisima.

Što se tiče navoda tužbe da je predmetna revizija okončana nakon isteka roka od 5 godina, od dana stupanja na snagu Zakona o reviziji privatizacije državnog kapitala u privrednim društvima i bankama, sud ističe da u odredbama člana 14. stava 3., niti u drugim odredbama tog Zakona, nisu predviđene bilo kakve sankcije za nevršenje revizije u tom roku, a pogotovo da nisu predviđene pravne posljedice u vidu gubitka prava vršenja revizije nakon proteka tog roka, zbog čega je iz samog Zakona vidljivo da se ne radi o prekluzivnom, nego instruktivnom roku, koji je propisan kako bi se ubrzao postupak revizije.

Sud je detaljno razmotrio i analizirao pomenute i sve ostale navode tužbe, ali je, s obzirom na naprijed opisano nesporno utvrđeno činjenično stanje, kao i važeće materijalno i procesno pravo, ocijenio da nijedan od navoda tužbe nije od uticaja na drugačije presuđenje ove upravne stvari, zbog čega je na osnovu odredaba člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj 9/05), valjalo odlučiti kao u izreci.

Z a p i s n i č a r:

Sadeta Hadžismajlović, s.r.

S u d i j a:

Amira Ferizbegović, s.r.

POUKA: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 03 0 U 022593 23 Uvp
Sarajevo, 20.09.2023. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Danilović Edine, kao predsjednika vijeća, Džerahović Emire i Milosavljević-Jančić Nevenke, kao članova vijeća, te Hodžić Melise, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Kantonalna agencija za privatizaciju Tuzlanskog kantona, Tuzla, zastupana po punomoćnicima Božanović Mirsadi i Gajić Tatijani, advokatima iz Zajedničke advokatske kancelarije M. Božanović – T. Gajić, Tuzla, ul. Maršala Tita br. 159, protiv akta broj: 543/2022 od 14.04.2022. godine, tuženog Vlada Federacije BiH, u upravnoj stvari revizije pretvorbe i privatizacije, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 022593 22 U od 08.11.2022. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 20.09.2023. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o Ź e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 022593 22 U od 08.11.2022. godine odbijena je kao neosnovana tužba tužitelja protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim su odbijene kao neosnovane žalbe tužitelja i Agencije za privatizaciju u Federaciji Bosne i Hercegovine, izjavljene protiv prvostepenog rješenja Agencije za reviziju privatizacije u Federaciji Bosne i Hercegovine, broj: 01-02-1-243-4/19 od 29.11.2019. godine. Tim prvostepenim rješenjem (u tački 1. dispozitiva) utvrđeno je da u JKP "Vodovod i kanalizacija" d.o.o. Tuzla nije bilo vlasničke transformacije kapitala u smislu Zakona o prometu i raspolaganju društvenim kapitalom („Službeni list SFRJ“, broj: 84/89 i 46/90), te da navedeni subjekt nema upisanog i uplaćenog dioničkog kapitala, dok je u tački 2. dispozitiva tog rješenja navedeno da postupak privatizacije državnog kapitala JKP "Vodovod i kanalizacija" d.o.o. Tuzla nije obavljen u skladu sa zakonskim odredbama, kao i da sastavni dio ovog rješenja čini Izvještaj o izvršenoj reviziji pretvorbe i privatizacije JKP "Vodovod i kanalizacija" d.o.o. Tuzla, broj: 02-19-2-256-26/19 od 28.11.2019. godine.

Podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke tužitelj, putem punomoćnika, osporava zakonitost i pravilnost pobijane presude prvostepenog suda, zbog povrede pravila federalnog zakona o postupku, koja je bila od uticaja na zakonito rješenje ove upravne stvari i povrede federalnih materijalnih zakona iz razloga koji su u zahtjevu navedeni i detaljno obrazloženi. Ponavlja navode iz tužbe da je pobijana presuda, u dijelu koji se odnosi na tačku 2. dispozitiva prvostepenog rješenja od 29.11.2019. godine, zasnovana na pogrešnoj primjeni odredbe člana 14. stav 3. Zakona o reviziji privatizacije državnog kapitala u privrednim društvima i bankama, prema kojoj je predmetna revizija privatizacije trebala biti provedena najkasnije u roku od pet godina od dana stupanja na snagu ovog zakona, koji je

prema mišljenju tužitelja prekluzivni rok, pa da shodno tome prvostepeni sud u konkretnom slučaju citirani rok ne može tumačiti kao instruktivni rok, jer je nesporna činjenica da je Agencija za reviziju privatizacije, kao prvostepeni organ, dana 09.07.2019. godine, dakle više od dvije godine nakon isteka citiranog roka, pokrenula predmetni postupak revizije privatizacije. Ističe da je u postupku koji je prethodio donošenju osporenih odluka nadležnih organa i prvostepenog suda, uočio i otklonio sve nepravilnosti, koje su navedene u osporenim odlukama nadležnih organa i prvostepenog suda, te da je rješenjem tužitelja, broj: 01-736/2013 od 01.10.2013. godine, u cjelosti bilo poništeno rješenje o odobravanju upisa izvršene privatizacije JKP "Vodovod i kanalizacija" d.o.o. Tuzla u sudski registar (broj: 19/01-021-6003/2001 od 21.12.2001. godine), koje je presudom Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 011824 14 U od 03.02.2016. godine poništeno i predmet vraćen na ponovni prvostepeni postupak, sa jasnom uputom prvostepenom organu (tužitelju), da u ponovnom postupku otkloni nedostatke na koje se ukazuje presudom, a koji se svode na zauzeto pravno shvatanje da su ispunjeni uslovi za poništavanje rješenja o odobrenom početnom bilansu i rješenja o odobrenju upisa u sudski registar izvršene privatizacije, samo u dijelu u kojem su u početni bilans i ukupni kapital za privatizaciju iskazana javna dobra i dobra u opštoj upotrebi. Imajući u vidu da je postupajući po obavezujućim uputama iz navedene presude prvostepenog suda od 03.02.2016. godine tužitelj donio rješenje, broj: 01-229/2016 od 12.04.2016. godine (konačno i izvršno dana 23.02.2018. godine), kojim je djelimično oglašeno ništavim sporno rješenje o privatizaciji, broj: 19/01-021-6003/2001 od 21.12.2001. godine i to u dijelu u kome su u ukupnom kapitalu JKP „Vodovod i kanalizacija“ d.o.o. Tuzla iskazana dobra u opštoj upotrebi i odobren upis izvršene privatizacije u sudski registar, u skladu sa novim korigovanim početnim bilansom iz kojeg su isknjižena dobra u općoj upotrebi, smatra da je time na zakonit način završen proces privatizacije u JKP "Vodovod i kanalizacija" d.o.o. Tuzla, te da su nadležni upravni organi, a o prvostepeni sud prilikom donošenja svojih odluka bili dužni uzeti u obzir sadržinu tog rješenja. Na osnovu izloženog tužitelj smatra da je donošenjem citiranog konačnog rješenja od 12.04.2016. godine u postupku privatizacije navedenog javnog preduzeća postupio u skladu sa odredbama člana 2. stav 2. i člana 16. stav 2. Zakona o početnom bilansu stanja preduzeća i banaka, te odredbama člana 8. stav 1. i 2. Zakona o privatizaciji preduzeća, te člana 4. stav 1. Zakona o prometu nepokretnosti, kao i obavezujućim uputama iz navedene presude prvostepenog suda od 03.02.2016. godine, pa zbog svega navedenog predlaže da ovaj sud zahtjev za vanredno preispitivanje uvaži i sam riješi ovu upravnu stvar, tako što će preinačiti pobijanu presudu ili da pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno rješavanje.

Tuženi nije dostavio odgovor na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke.

Zainteresirana osoba JKP "Vodovod i kanalizacija" d.o.o. Tuzla u svom odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje predlaže ovom sudu da podneseni zahtjev za vanredno preispitivanje tužitelja u cjelosti odbije kao neosnovan.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. stav 2. tog zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz obrazloženja pobijane presude, kao i iz podataka spisa predmeta proizlazi da prvostepeni sud poprma utvrđenim da je prvostepeni organ na osnovu odredbi člana 14. stav 1. Zakona o reviziji privatizacije državnog kapitala u privrednim društvima i bankama i Rješenja o pokretanju postupka revizije i privatizacije JKP „Vodovod i kanalizacija“ d.o.o.

Tuzla, broj: 01-02-1-243/19 od 09.07.2019. godine, po službenoj dužnosti pokrenuo postupak revizije privatizacije u pomenutom javnom preduzeću, koji je proveden u vremenskom periodu od 09.07.2019. godine do 08.11.2019. godine, te da je prvostepenim i osporenim rješenjem, u skladu s važećim propisima koji regulišu ovu upravnu oblast, na temelju pravilne ocjene dokaza pobliže označenih u obrazloženju osporenih rješenja, pravilno utvrđeno da je u toku predmetne privatizacije došlo do povrede zakonskih propisa (pobliže opisanih u tom aktu), uz obrazloženje da procedure, dokumenti, poslovne knjige i računovodstveno - finansijski izvještaji korišteni u pripremi početnog bilansa za privatizaciju u predmetnom pravnom licu nisu izvršene u skladu sa Zakonom o početnom bilansu stanja preduzeća i banaka, te da početni bilans stanja tog javnog preduzeća na dan 30.06.2001. godine, ne prikazuje istinito i objektivno stanje imovine i kapitala, jer je prikazan državni kapital u iznosu 69.128.305,00 KM, umjesto iznosa od 16.848.754,00 KM, u aktivnom podbilansu iznos od 69.459.899,00 KM, umjesto iznosa od 17.063.818,00 KM. Također, u neutralnom podbilansu preduzeće nije iskazalo vrijednost stanova u iznosu od 116.530,00 KM, što nije u skladu sa odredbom člana 2. stav 2. i člana 16. stav 1. Zakonom o početnom bilansu stanja preduzeća i banaka, te odredbom člana 8. stav 1. Zakona o privatizaciji preduzeća, kao i da prilikom sačinjavanja početnog bilansa stanja preduzeća nije postupljeno u skladu sa članom 8. stav 2. Zakona o privatizaciji preduzeća, jer je preduzeće u stanje imovine, a time i vrijednost državnog kapitala u ukupnom bilansu, te u aktivnom podbilansu (za prodaju) uključilo prirodna bogatstva i dobra u općoj upotrebi u vrijednosti 52.279.551,00 KM. Pri tome je prvostepeni sud cijenio kao neosnovano prigovaranje tužitelja u pogledu blagovremenosti pokretanja predmetnog postupka revizije privatizacije, cijeneći da rok od 5 godina, koji je propisan odredbom člana 14. stav 3. Zakona o reviziji privatizacije državnog kapitala u privrednim društvima i bankama („Službene novine Federacije BiH“, br. 55/12, stupio na snagu 05.07.2012. godine), nije prekluzivni, već instruktivni rok, koji je propisan kako bi se ubrzao postupak revizije, obzirom da navedenom zakonskom odredbom, a niti u drugim odredbama tog Zakona, nisu predviđene bilo kakve sankcije za nevršenje revizije u tom roku, a niti su predviđene pravne posljedice u vidu gubitka prava vršenja revizije nakon proteka tog roka. Pri tome je prvostepeni sud u obrazloženju pobijane presude našao da tužitelj u toku predmetnog postupka uopće nije osporio navedeno činjenično utvrđenje u pogledu bitnih povreda navedenih propisa, već da je naprotiv, priznao da je u postupku privatizacije došlo do povrede propisa bliže opisanih u osporenom i prvostepenom aktu, ali da su te povrede naknadno otklonjene, nakon pokretanja i okončanja određenih upravnih i sudskih postupaka, na koje se tužitelj pozivao u žalbi i tužbi.

Donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon, niti pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje stvari, zbog čega je, po ocjeni ovog suda, zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke neosnovan.

Naime, odredbama člana 3. Zakona o reviziji privatizacije državnog kapitala u privrednim društvima i bankama („Službene novine Federacije BiH“, br. 55/12, stupio na snagu 05.07.2012. godine) propisano je, između ostalog, da se pod revizijom (u daljnjem tekstu: revizija) u smislu ovog zakona smatra se naknadni proces ispitivanja i ocjene ispravnosti procesa privatizacije privrednih društava i banaka u Federaciji Bosne i Hercegovine koji obuhvata postupke i pismena Agencije za privatizaciju, te procedure i pripremu i provedbu privatizacije privrednih društava i banaka, te poslovne knjigovodstvene i računovodstvene isprave i finansijske izvještaje, dok je odredbama člana 4. istog Zakona propisano da se revizija provodi radi utvrđivanja zakonitosti u procesu privatizacije državnog kapitala, te sprečavanja nezakonitog sticanja imovine (imovinske koristi) u postupku privatizacije državnog kapitala, čiji je državni kapital privatiziran ili se privatizuje u skladu sa odredbama Okvirnog Zakona o privatizaciji preduzeća i banaka u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", br. 14/98,

12/99, 14/00, 16/02 i 88/05), Zakona o privatizaciji preduzeća ("Službene novine Federacije BiH", br. 27/97, 8/99, 32/00, 45/00, 54/00, 27/01, 61/01, 27/02, 33/02, 28/04, 44/04, 42/06 i 4/09), Zakona o privatizaciji banaka ("Službene novine Federacije BiH", br. 12/98, 29/00, 37/01 i 33/02), Zakona o početnom bilansu stanja preduzeća i banaka ("Službene novine Federacije BiH", br. 12/98, 40/99, 47/06, 38/08 i 65/09) i Zakona o vlasničko-pravnim odnosima ("Službene novine Federacije BiH", br. 6/98 i 29/03). Odredbama člana 8. istog Zakona propisano je da Agencija za reviziju u okviru svoje nadležnosti ima javna ovlaštenja za donošenje pojedinačnih upravnih akata u skladu sa Zakonom o upravnom postupku, a odredbama člana 14. istog Zakona propisano je da se postupak revizije privatizacije pokreće po službenoj dužnosti u skladu sa godišnjim programom rada, te da je postupak revizije Agencija za reviziju dužna provesti u svim privrednim društvima i bankama iz člana 5. ovog Zakona najkasnije u roku od 5 godina od dana stupanja na snagu ovog Zakona. Odredbama člana 15. istog Zakona propisano je u postupku revizije Agencija za reviziju utvrdit će: a) knjigovodstvenu vrijednost državnog kapitala prema početnom bilansu stanja privrednih društava i banaka, b) promjene nastale na kapitalu kao i druge materijalno značajne promjene na imovini i obavezama od dana utvrđivanja početnog bilansa stanja do dana privatizacije i od dana privatizacije do dana završetka revizije, c) vrijednost i način raspolaganja imovinom iz pasivnog podbilansa od privrednog društva i drugih subjekata, d) ispunjavanje ugovornih obaveza od kupca definiranih ugovorom o prodaji državnog kapitala, e) da li su od dana pokretanja do okončanja procesa privatizacije aktivnosti nadležnih nosilaca procesa privatizacije i kupca bile u skladu sa važećim propisima. Odredbama člana 17. istog Zakona propisano je da nakon provedenog postupka revizije privatizacije privrednih društava i banaka Agencija za reviziju donosi rješenje kojim se utvrđuje da je privatizacija provedena u skladu sa zakonom i drugim propisima ili da je u toku privatizacije došlo do povrede propisa. Sastavni dio rješenja iz stava 1. ovog člana čini konačni izvještaj o izvršenoj reviziji sa revizorskim mišljenjem. Rješenje iz stava 1. ovog člana dostavlja se pravnom licu kod kojeg je izvršena revizija, Agenciji za privatizaciju u Federaciji Bosne i Hercegovine, Federalnom ministarstvu finansija i Agenciji za bankarstvo ukoliko je vršena revizija banke i nadležnom ministarstvu, odnosno organu koji je u banci ili privrednom društvu u kojem je izvršena revizija vršio ovlaštenja na osnovu državnog kapitala u vrijeme pokretanja postupka privatizacije, koji protiv rješenja mogu izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana dostavljanja, o kojoj rješava Agencije za reviziju, rješava Vlada Federacije. Odredbama člana 18. stav 1. istog Zakona propisano je da ukoliko je rješenjem iz člana 17. stav 1. ovog zakona utvrđena povreda zakona, Agencija za reviziju će u skladu sa svojim ovlaštenjima, odredbama Zakona o upravnom postupku ("Službene novine Federacije BiH", br. 2/98 i 48/99) i Zakona o obligacionim odnosima ("Službeni list SFRJ", br. 29/78, 39/85, 45/89, 57/89 i "Službeni list RBiH", br. 2/92, 13/93, 13/94 i 29/03), bez odlaganja pokretati upravne postupke, upravne i parnične sporove radi izmjene, poništenja ili ukidanja rješenja i zaključenih ugovora o privatizaciji državnog kapitala privrednih društava i banaka, privremenom osiguranju nezakonito stečene imovine/imovinske koristi i povratu, odnosno oduzimanju nezakonito stečene imovine/imovinske koristi.

Cijeneći konkretnu situaciju prema citiranim propisima, proizilazi da su prvostepeni sud i tuženi organ u obrazloženju svojih odluka pravilno cijenili da je prvostepeni organ proveo predmetni postupak revizije privatizacije u skladu sa citiranim odredbama Zakona o reviziji privatizacije državnog kapitala u privrednim društvima i bankama, te da je o tome sačinio detaljan Izvještaj o izvršenoj reviziji pretvorbe i privatizacije JKP "Vodovod i kanalizacija" d.o.o. Tuzla, broj: 02-19-2-256-26/19 od 28.11.2019. godine, u kojem je naveo svu relevantnu dokumentaciju na temelju koje je utvrdio nespornim da JKP „Vodovod i kanalizacija“ d.o.o. Tuzla, prilikom sačinjavanja Početnog bilansa u stanje imovine, a time i vrijednost državnog

kapitala u ukupnom bilansu, te u aktivnom podbilansu (za prodaju) uključilo prirodna bogatstva i dobra u općoj upotrebi, kao imovinu i državni kapital (koja su pobrojana u članu 1. Odluke Upravnog odbora broj: 185/2000 od 25.02.2000. godine). Kod takvog činjeničnog stanja, prvostepeni sud i tuženi organ su pravilno cijenili da je prvostepeni organ u obrazloženju prvostepenog rješenja od 29.11.2019. godine, pravilno našao da je postupak privatizacije JKP „Vodovod i kanalizacija“ d.o.o. Tuzla proveden suprotno odredbi člana 8. stav 2. Zakona o privatizaciji preduzeća („Službene novine Federacije BiH“; broj: 27/97, prema kojoj se u početnom bilansu preduzeća za privatizaciju ne iskazuju prirodna bogatstva i dobra u općoj potrebi, koje preduzeće koristi u obavljanju djelatnosti), kao i odredbi člana 4. stav 1. Zakona o prometu nepokretnosti (kojom je propisano da opća dobra ne mogu biti u pravnom prometu), kao i odredbama člana 19. i 23. Zakona o vodama Tuzlanskog kantona (prema kojim su utvrđeni vodoprivredni objekti, obzirom na njihovu namjenu, objekti od interesa za kanton i općinu, te je na istim isključena mogućnost njihovog raspolaganja od strane JKP „Vodovod i kanalizacija“), zbog čega je u pobijanoj tački 2. dispozitiva prvostepenog rješenja i po ocjeni ovog suda pravilno navedeno da predmetni postupak privatizacije JKP „Vodovod i kanalizacija“ d.o.o. Tuzla nije proveden u skladu s citiranim propisima. Okolnost da prvostepeni, a niti tuženi organ, u obrazloženju svojih odluka nisu cijenili sadržaj citiranog rješenja tužitelja, broj: 01-229/2016 od 12.04.2016. godine (konačno i izvršno dana 23.02.2018. godine, protiv kojeg ovlašteni subjekti, uključujući i zainteresiranu osobu JKP Vodovod i kanalizacija d.o.o. Tuzla nisu podnosili tužbu u upravnom sporu), a kojim je u izvršenju presude Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 011824 14 U od 03.02.2016. godine, po službenoj dužnosti djelimično oglašeno ništavim sporno rješenje o privatizaciji, broj: 19/01-021-6003/2001 od 21.12.2001. godine i to u dijelu u kome su u ukupnom kapitalu JKP „Vodovod i kanalizacija“ d.o.o. Tuzla iskazana dobra u opštoj upotrebi i odobren upis izvršene privatizacije u sudski registar, u skladu sa novim korigovanim početnim bilansom iz kojeg su isknjižena dobra u općoj upotrebi, nije od značaja za drugačije rješavanje ove upravne stvari, u smislu citiranih odredbi člana 17. Zakona o reviziji privatizacije državnog kapitala u privrednim društvima i bankama, prema kojim nakon provedenog postupka revizije privatizacije privrednih društava i banaka, Agencija za reviziju donosi rješenje kojim se samo utvrđuje da je privatizacija provedena u skladu sa zakonom i drugim propisima ili da je u toku privatizacije došlo do povrede propisa. Takvo utvrđenje proizilazi i iz obrazloženja citiranog rješenja tužitelja od 12.04.2016. godine, u kojem je na predzadnjoj strani jasno navedeno da je u procesu privatizacije navedenog javnog preduzeća tužitelj utvrdio brojne i ozbiljne povrede materijalnog i procesnog prava koje se tiču zabranjenog raspolaganja javnim dobrima i dobrima u općoj upotrebi, te nepoštivanje privatizacijskih procedura i pravila općeg upravnog postupka, zbog čega je primjenom odredbi člana 264. stav 1. tačka 3. i 5. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“; broj: 2/98 i 48/99) po službenoj dužnosti djelimično oglasio ništavim rješenje Kantonalne agencije za privatizaciju Tuzla, broj: 19/01-021-6003/2001 od 21.12.2001. godine o odobravanju upisa izvršene privatizacije u sudski registar i to u dijelu u kome su u ukupnom kapitalu JKP Vodovod i kanalizacija Tuzla iskazana predmetna dobra u opštoj upotrebi.

Na osnovu izloženog pravilan je zaključak prvostepenog suda da citirano rješenje tužitelja od 12.04.2016. godine, u ovoj fazi postupka, ne može uticati na drugačije rješavanje ove upravne stvari, budući da Agencija za reviziju prvostepenim rješenjem o reviziji nije vršila druge radnje, niti poništila bilo koje upravne akte (uključujući i navedeno rješenje Kantonalne agencije za privatizaciju Tuzla, broj: 19/01-021-6003/2001 od 21.12.2001. godine), u smislu citirane odredbe člana 18. stav 1. Zakona o reviziji privatizacije, nego samo utvrđuje da li je privatizacija bila zakonita ili nije. Pri tome je prvostepeni sud u obrazloženju pobijane presude pravilno cijenio kao neosnovano prigovaranje tužitelja da citirani petogodišnji rok za

provođenje revizije privatizacije iz člana 14. stav 3. Zakona o reviziji privatizacije državnog kapitala u privrednim društvima i bankama, nije prekluzivni, već instruktivni rok, koji je propisan kako bi se ubrzao postupak revizije, obzirom da navedenom zakonskom odredbom, a niti u drugim odredbama tog Zakona, nisu predviđene bilo kakve sankcije za nevršenje revizije u tom roku, a niti su predviđene pravne posljedice u vidu gubitka prava vršenja revizije nakon proteka tog roka.

Imajući u vidu navedeno, ovaj Sud je i ostale navode zahtjeva ocijenio neosnovanim, pa je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude, jer osporenim rješenjem i pobijanom presudom nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja,

Zapisničar
Hodžić Melisa, s.r.

Predsjednik vijeća
Danilović Edina, s.r.

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 03 0 U 022593 23 Uvp
Sarajevo, 20.09.2023. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Danilović Edine, kao predsjednika vijeća, Džerahović Emire i Milosavljević-Jančić Nevenke, kao članova vijeća, te Hodžić Melise, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Kantonalna agencija za privatizaciju Tuzlanskog kantona, Tuzla, zastupana po punomoćnicima Božanović Mirsadi i Gajić Tatijani, advokatima iz Zajedničke advokatske kancelarije M. Božanović – T. Gajić, Tuzla, ul. Maršala Tita br. 159, protiv akta broj: 543/2022 od 14.04.2022. godine, tuženog Vlada Federacije BiH, u upravnoj stvari revizije pretvorbe i privatizacije, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 022593 22 U od 08.11.2022. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 20.09.2023. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 022593 22 U od 08.11.2022. godine odbijena je kao neosnovana tužba tužitelja protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim su odbijene kao neosnovane žalbe tužitelja i Agencije za privatizaciju u Federaciji Bosne i Hercegovine, izjavljene protiv prvostepenog rješenja Agencije za reviziju privatizacije u Federaciji Bosne i Hercegovine, broj: 01-02-1-243-4/19 od 29.11.2019. godine. Tim prvostepenim rješenjem (u tački 1. dispozitiva) utvrđeno je da u JKP "Vodovod i kanalizacija" d.o.o. Tuzla nije bilo vlasničke transformacije kapitala u smislu Zakona o prometu i raspolaganju društvenim kapitalom („Službeni list SFRJ“, broj: 84/89 i 46/90), te da navedeni subjekt nema upisanog i uplaćenog dioničkog kapitala, dok je u tački 2. dispozitiva tog rješenja navedeno da postupak privatizacije državnog kapitala JKP "Vodovod i kanalizacija" d.o.o. Tuzla nije obavljen u skladu sa zakonskim odredbama, kao i da sastavni dio ovog rješenja čini Izvještaj o izvršenoj reviziji pretvorbe i privatizacije JKP "Vodovod i kanalizacija" d.o.o. Tuzla, broj: 02-19-2-256-26/19 od 28.11.2019. godine.

Podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke tužitelj, putem punomoćnika, osporava zakonitost i pravilnost pobijane presude prvostepenog suda, zbog povrede pravila federalnog zakona o postupku, koja je bila od uticaja na zakonito rješenje ove upravne stvari i povrede federalnih materijalnih zakona iz razloga koji su u zahtjevu navedeni i detaljno obrazloženi. Ponavlja navode iz tužbe da je pobijana presuda, u dijelu koji se odnosi na tačku 2. dispozitiva prvostepenog rješenja od 29.11.2019. godine, zasnovana na pogrešnoj primjeni odredbe člana 14. stav 3. Zakona o reviziji privatizacije državnog kapitala u privrednim društvima i bankama, prema kojoj je predmetna revizija privatizacije trebala biti provedena najkasnije u roku od pet godina od dana stupanja na snagu ovog zakona, koji je

prema mišljenju tužitelja prekluzivni rok, pa da shodno tome prvostepeni sud u konkretnom slučaju citirani rok ne može tumačiti kao instruktivni rok, jer je nesporna činjenica da je Agencija za reviziju privatizacije, kao prvostepeni organ, dana 09.07.2019. godine, dakle više od dvije godine nakon isteka citiranog roka, pokrenula predmetni postupak revizije privatizacije. Ističe da je u postupku koji je prethodio donošenju osporenih odluka nadležnih organa i prvostepenog suda, uočio i otklonio sve nepravilnosti, koje su navedene u osporenim odlukama nadležnih organa i prvostepenog suda, te da je rješenjem tužitelja, broj: 01-736/2013 od 01.10.2013. godine, u cjelosti bilo poništeno rješenje o odobravanju upisa izvršene privatizacije JKP "Vodovod i kanalizacija" d.o.o. Tuzla u sudski registar (broj: 19/01-021-6003/2001 od 21.12.2001. godine), koje je presudom Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 011824 14 U od 03.02.2016. godine poništeno i predmet vraćen na ponovni prvostepeni postupak, sa jasnom uputom prvostepenom organu (tužitelju), da u ponovnom postupku otkloni nedostatke na koje se ukazuje presudom, a koji se svode na zauzeto pravno shvatanje da su ispunjeni uslovi za poništavanje rješenja o odobrenom početnom bilansu i rješenja o odobrenju upisa u sudski registar izvršene privatizacije, samo u dijelu u kojem su u početni bilans i ukupni kapital za privatizaciju iskazana javna dobra i dobra u opštoj upotrebi. Imajući u vidu da je postupajući po obavezujućim uputama iz navedene presude prvostepenog suda od 03.02.2016. godine tužitelj donio rješenje, broj: 01-229/2016 od 12.04.2016. godine (konačno i izvršno dana 23.02.2018. godine), kojim je djelimično oglašeno ništavim sporno rješenje o privatizaciji, broj: 19/01-021-6003/2001 od 21.12.2001. godine i to u dijelu u kome su u ukupnom kapitalu JKP „Vodovod i kanalizacija“ d.o.o. Tuzla iskazana dobra u opštoj upotrebi i odobren upis izvršene privatizacije u sudski registar, u skladu sa novim korigovanim početnim bilansom iz kojeg su isknjižena dobra u općoj upotrebi, smatra da je time na zakonit način završen proces privatizacije u JKP "Vodovod i kanalizacija" d.o.o. Tuzla, te da su nadležni upravni organi, a o prvostepeni sud prilikom donošenja svojih odluka bili dužni uzeti u obzir sadržinu tog rješenja. Na osnovu izloženog tužitelj smatra da je donošenjem citiranog konačnog rješenja od 12.04.2016. godine u postupku privatizacije navedenog javnog preduzeća postupio u skladu sa odredbama člana 2. stav 2. i člana 16. stav 2. Zakona o početnom bilansu stanja preduzeća i banaka, te odredbama člana 8. stav 1. i 2. Zakona o privatizaciji preduzeća, te člana 4. stav 1. Zakona o prometu nepokretnosti, kao i obavezujućim uputama iz navedene presude prvostepenog suda od 03.02.2016. godine, pa zbog svega navedenog predlaže da ovaj sud zahtjev za vanredno preispitivanje uvaži i sam riješi ovu upravnu stvar, tako što će preinačiti pobijanu presudu ili da pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno rješavanje.

Tuženi nije dostavio odgovor na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke.

Zainteresirana osoba JKP "Vodovod i kanalizacija" d.o.o. Tuzla u svom odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje predlaže ovom sudu da podneseni zahtjev za vanredno preispitivanje tužitelja u cjelosti odbije kao neosnovan.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. stav 2. tog zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz obrazloženja pobijane presude, kao i iz podataka spisa predmeta proizlazi da prvostepeni sud poprma utvrđenim da je prvostepeni organ na osnovu odredbi člana 14. stav 1. Zakona o reviziji privatizacije državnog kapitala u privrednim društvima i bankama i Rješenja o pokretanju postupka revizije i privatizacije JKP „Vodovod i kanalizacija“ d.o.o.

Tuzla, broj: 01-02-1-243/19 od 09.07.2019. godine, po službenoj dužnosti pokrenuo postupak revizije privatizacije u pomenutom javnom preduzeću, koji je proveden u vremenskom periodu od 09.07.2019. godine do 08.11.2019. godine, te da je prvostepenim i osporenim rješenjem, u skladu s važećim propisima koji regulišu ovu upravnu oblast, na temelju pravilne ocjene dokaza pobliže označenih u obrazloženju osporenih rješenja, pravilno utvrđeno da je u toku predmetne privatizacije došlo do povrede zakonskih propisa (pobliže opisanih u tom aktu), uz obrazloženje da procedure, dokumenti, poslovne knjige i računovodstveno - finansijski izvještaji korišteni u pripremi početnog bilansa za privatizaciju u predmetnom pravnom licu nisu izvršene u skladu sa Zakonom o početnom bilansu stanja preduzeća i banaka, te da početni bilans stanja tog javnog preduzeća na dan 30.06.2001. godine, ne prikazuje istinito i objektivno stanje imovine i kapitala, jer je prikazan državni kapital u iznosu 69.128.305,00 KM, umjesto iznosa od 16.848.754,00 KM, u aktivnom podbilansu iznos od 69.459.899,00 KM, umjesto iznosa od 17.063.818,00 KM. Također, u neutralnom podbilansu preduzeće nije iskazalo vrijednost stanova u iznosu od 116.530,00 KM, što nije u skladu sa odredbom člana 2. stav 2. i člana 16. stav 1. Zakonom o početnom bilansu stanja preduzeća i banaka, te odredbom člana 8. stav 1. Zakona o privatizaciji preduzeća, kao i da prilikom sačinjavanja početnog bilansa stanja preduzeća nije postupljeno u skladu sa članom 8. stav 2. Zakona o privatizaciji preduzeća, jer je preduzeće u stanje imovine, a time i vrijednost državnog kapitala u ukupnom bilansu, te u aktivnom podbilansu (za prodaju) uključilo prirodna bogatstva i dobra u općoj upotrebi u vrijednosti 52.279.551,00 KM. Pri tome je prvostepeni sud cijenio kao neosnovano prigovaranje tužitelja u pogledu blagovremenosti pokretanja predmetnog postupka revizije privatizacije, cijeneći da rok od 5 godina, koji je propisan odredbom člana 14. stav 3. Zakona o reviziji privatizacije državnog kapitala u privrednim društvima i bankama („Službene novine Federacije BiH“, br. 55/12, stupio na snagu 05.07.2012. godine), nije prekluzivni, već instruktivni rok, koji je propisan kako bi se ubrzao postupak revizije, obzirom da navedenom zakonskom odredbom, a niti u drugim odredbama tog Zakona, nisu predviđene bilo kakve sankcije za nevršenje revizije u tom roku, a niti su predviđene pravne posljedice u vidu gubitka prava vršenja revizije nakon proteka tog roka. Pri tome je prvostepeni sud u obrazloženju pobijane presude našao da tužitelj u toku predmetnog postupka uopće nije osporio navedeno činjenično utvrđenje u pogledu bitnih povreda navedenih propisa, već da je naprotiv, priznao da je u postupku privatizacije došlo do povrede propisa bliže opisanih u osporenom i prvostepenom aktu, ali da su te povrede naknadno otklonjene, nakon pokretanja i okončanja određenih upravnih i sudskih postupaka, na koje se tužitelj pozivao u žalbi i tužbi.

Donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon, niti pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje stvari, zbog čega je, po ocjeni ovog suda, zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke neosnovan.

Naime, odredbama člana 3. Zakona o reviziji privatizacije državnog kapitala u privrednim društvima i bankama („Službene novine Federacije BiH“, br. 55/12, stupio na snagu 05.07.2012. godine) propisano je, između ostalog, da se pod revizijom (u daljnjem tekstu: revizija) u smislu ovog zakona smatra se naknadni proces ispitivanja i ocjene ispravnosti procesa privatizacije privrednih društava i banaka u Federaciji Bosne i Hercegovine koji obuhvata postupke i pismena Agencije za privatizaciju, te procedure i pripremu i provedbu privatizacije privrednih društava i banaka, te poslovne knjigovodstvene i računovodstvene isprave i finansijske izvještaje, dok je odredbama člana 4. istog Zakona propisano da se revizija provodi radi utvrđivanja zakonitosti u procesu privatizacije državnog kapitala, te sprečavanja nezakonitog sticanja imovine (imovinske koristi) u postupku privatizacije državnog kapitala, čiji je državni kapital privatiziran ili se privatizuje u skladu sa odredbama Okvirnog Zakona o privatizaciji preduzeća i banaka u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", br. 14/98,

12/99, 14/00, 16/02 i 88/05), Zakona o privatizaciji preduzeća ("Službene novine Federacije BiH", br. 27/97, 8/99, 32/00, 45/00, 54/00, 27/01, 61/01, 27/02, 33/02, 28/04, 44/04, 42/06 i 4/09), Zakona o privatizaciji banaka ("Službene novine Federacije BiH", br. 12/98, 29/00, 37/01 i 33/02), Zakona o početnom bilansu stanja preduzeća i banaka ("Službene novine Federacije BiH", br. 12/98, 40/99, 47/06, 38/08 i 65/09) i Zakona o vlasničko-pravnim odnosima ("Službene novine Federacije BiH", br. 6/98 i 29/03). Odredbama člana 8. istog Zakona propisano je da Agencija za reviziju u okviru svoje nadležnosti ima javna ovlaštenja za donošenje pojedinačnih upravnih akata u skladu sa Zakonom o upravnom postupku, a odredbama člana 14. istog Zakona propisano je da se postupak revizije privatizacije pokreće po službenoj dužnosti u skladu sa godišnjim programom rada, te da je postupak revizije Agencija za reviziju dužna provesti u svim privrednim društvima i bankama iz člana 5. ovog Zakona najkasnije u roku od 5 godina od dana stupanja na snagu ovog Zakona. Odredbama člana 15. istog Zakona propisano je u postupku revizije Agencija za reviziju utvrdit će: a) knjigovodstvenu vrijednost državnog kapitala prema početnom bilansu stanja privrednih društava i banaka, b) promjene nastale na kapitalu kao i druge materijalno značajne promjene na imovini i obavezama od dana utvrđivanja početnog bilansa stanja do dana privatizacije i od dana privatizacije do dana završetka revizije, c) vrijednost i način raspolaganja imovinom iz pasivnog podbilansa od privrednog društva i drugih subjekata, d) ispunjavanje ugovornih obaveza od kupca definiranih ugovorom o prodaji državnog kapitala, e) da li su od dana pokretanja do okončanja procesa privatizacije aktivnosti nadležnih nosilaca procesa privatizacije i kupca bile u skladu sa važećim propisima. Odredbama člana 17. istog Zakona propisano je da nakon provedenog postupka revizije privatizacije privrednih društava i banaka Agencija za reviziju donosi rješenje kojim se utvrđuje da je privatizacija provedena u skladu sa zakonom i drugim propisima ili da je u toku privatizacije došlo do povrede propisa. Sastavni dio rješenja iz stava 1. ovog člana čini konačni izvještaj o izvršenoj reviziji sa revizorskim mišljenjem. Rješenje iz stava 1. ovog člana dostavlja se pravnom licu kod kojeg je izvršena revizija, Agenciji za privatizaciju u Federaciji Bosne i Hercegovine, Federalnom ministarstvu finansija i Agenciji za bankarstvo ukoliko je vršena revizija banke i nadležnom ministarstvu, odnosno organu koji je u banci ili privrednom društvu u kojem je izvršena revizija vršio ovlaštenja na osnovu državnog kapitala u vrijeme pokretanja postupka privatizacije, koji protiv rješenja mogu izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana dostavljanja, o kojoj rješava Agencije za reviziju, rješava Vlada Federacije. Odredbama člana 18. stav 1. istog Zakona propisano je da ukoliko je rješenjem iz člana 17. stav 1. ovog zakona utvrđena povreda zakona, Agencija za reviziju će u skladu sa svojim ovlaštenjima, odredbama Zakona o upravnom postupku ("Službene novine Federacije BiH", br. 2/98 i 48/99) i Zakona o obligacionim odnosima ("Službeni list SFRJ", br. 29/78, 39/85, 45/89, 57/89 i "Službeni list RBiH", br. 2/92, 13/93, 13/94 i 29/03), bez odlaganja pokretati upravne postupke, upravne i parnične sporove radi izmjene, poništenja ili ukidanja rješenja i zaključenih ugovora o privatizaciji državnog kapitala privrednih društava i banaka, privremenom osiguranju nezakonito stečene imovine/imovinske koristi i povratu, odnosno oduzimanju nezakonito stečene imovine/imovinske koristi.

Cijeneći konkretnu situaciju prema citiranim propisima, proizilazi da su prvostepeni sud i tuženi organ u obrazloženju svojih odluka pravilno cijenili da je prvostepeni organ proveo predmetni postupak revizije privatizacije u skladu sa citiranim odredbama Zakona o reviziji privatizacije državnog kapitala u privrednim društvima i bankama, te da je o tome sačinio detaljan Izvještaj o izvršenoj reviziji pretvorbe i privatizacije JKP "Vodovod i kanalizacija" d.o.o. Tuzla, broj: 02-19-2-256-26/19 od 28.11.2019. godine, u kojem je naveo svu relevantnu dokumentaciju na temelju koje je utvrdio nespornim da JKP „Vodovod i kanalizacija“ d.o.o. Tuzla, prilikom sačinjavanja Početnog bilansa u stanje imovine, a time i vrijednost državnog

kapitala u ukupnom bilansu, te u aktivnom podbilansu (za prodaju) uključilo prirodna bogatstva i dobra u općoj upotrebi, kao imovinu i državni kapital (koja su pobrojana u članu 1. Odluke Upravnog odbora broj: 185/2000 od 25.02.2000. godine). Kod takvog činjeničnog stanja, prvostepeni sud i tuženi organ su pravilno cijenili da je prvostepeni organ u obrazloženju prvostepenog rješenja od 29.11.2019. godine, pravilno našao da je postupak privatizacije JKP „Vodovod i kanalizacija“ d.o.o. Tuzla proveden suprotno odredbi člana 8. stav 2. Zakona o privatizaciji preduzeća („Službene novine Federacije BiH“; broj: 27/97, prema kojoj se u početnom bilansu preduzeća za privatizaciju ne iskazuju prirodna bogatstva i dobra u općoj potrebi, koje preduzeće koristi u obavljanju djelatnosti), kao i odredbi člana 4. stav 1. Zakona o prometu nepokretnosti (kojom je propisano da opća dobra ne mogu biti u pravnom prometu), kao i odredbama člana 19. i 23. Zakona o vodama Tuzlanskog kantona (prema kojim su utvrđeni vodoprivredni objekti, obzirom na njihovu namjenu, objekti od interesa za kanton i općinu, te je na istim isključena mogućnost njihovog raspolaganja od strane JKP „Vodovod i kanalizacija“), zbog čega je u pobijanoj tački 2. dispozitiva prvostepenog rješenja i po ocjeni ovog suda pravilno navedeno da predmetni postupak privatizacije JKP „Vodovod i kanalizacija“ d.o.o. Tuzla nije proveden u skladu s citiranim propisima. Okolnost da prvostepeni, a niti tuženi organ, u obrazloženju svojih odluka nisu cijenili sadržaj citiranog rješenja tužitelja, broj: 01-229/2016 od 12.04.2016. godine (konačno i izvršno dana 23.02.2018. godine, protiv kojeg ovlašteni subjekti, uključujući i zainteresiranu osobu JKP Vodovod i kanalizacija d.o.o. Tuzla nisu podnosili tužbu u upravnom sporu), a kojim je u izvršenju presude Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 011824 14 U od 03.02.2016. godine, po službenoj dužnosti djelimično oglašeno ništavim sporno rješenje o privatizaciji, broj: 19/01-021-6003/2001 od 21.12.2001. godine i to u dijelu u kome su u ukupnom kapitalu JKP „Vodovod i kanalizacija“ d.o.o. Tuzla iskazana dobra u opštoj upotrebi i odobren upis izvršene privatizacije u sudski registar, u skladu sa novim korigovanim početnim bilansom iz kojeg su isknjižena dobra u općoj upotrebi, nije od značaja za drugačije rješavanje ove upravne stvari, u smislu citiranih odredbi člana 17. Zakona o reviziji privatizacije državnog kapitala u privrednim društvima i bankama, prema kojim nakon provedenog postupka revizije privatizacije privrednih društava i banaka, Agencija za reviziju donosi rješenje kojim se samo utvrđuje da je privatizacija provedena u skladu sa zakonom i drugim propisima ili da je u toku privatizacije došlo do povrede propisa. Takvo utvrđenje proizilazi i iz obrazloženja citiranog rješenja tužitelja od 12.04.2016. godine, u kojem je na predzadnjoj strani jasno navedeno da je u procesu privatizacije navedenog javnog preduzeća tužitelj utvrdio brojne i ozbiljne povrede materijalnog i procesnog prava koje se tiču zabranjenog raspolaganja javnim dobrima i dobrima u općoj upotrebi, te nepoštivanje privatizacijskih procedura i pravila općeg upravnog postupka, zbog čega je primjenom odredbi člana 264. stav 1. tačka 3. i 5. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“; broj: 2/98 i 48/99) po službenoj dužnosti djelimično oglasio ništavim rješenje Kantonalne agencije za privatizaciju Tuzla, broj: 19/01-021-6003/2001 od 21.12.2001. godine o odobravanju upisa izvršene privatizacije u sudski registar i to u dijelu u kome su u ukupnom kapitalu JKP Vodovod i kanalizacija Tuzla iskazana predmetna dobra u opštoj upotrebi.

Na osnovu izloženog pravilan je zaključak prvostepenog suda da citirano rješenje tužitelja od 12.04.2016. godine, u ovoj fazi postupka, ne može uticati na drugačije rješavanje ove upravne stvari, budući da Agencija za reviziju prvostepenim rješenjem o reviziji nije vršila druge radnje, niti poništila bilo koje upravne akte (uključujući i navedeno rješenje Kantonalne agencije za privatizaciju Tuzla, broj: 19/01-021-6003/2001 od 21.12.2001. godine), u smislu citirane odredbe člana 18. stav 1. Zakona o reviziji privatizacije, nego samo utvrđuje da li je privatizacija bila zakonita ili nije. Pri tome je prvostepeni sud u obrazloženju pobijane presude pravilno cijenio kao neosnovano prigovaranje tužitelja da citirani petogodišnji rok za

provođenje revizije privatizacije iz člana 14. stav 3. Zakona o reviziji privatizacije državnog kapitala u privrednim društvima i bankama, nije prekluzivni, već instruktivni rok, koji je propisan kako bi se ubrzao postupak revizije, obzirom da navedenom zakonskom odredbom, a niti u drugim odredbama tog Zakona, nisu predviđene bilo kakve sankcije za nevršenje revizije u tom roku, a niti su predviđene pravne posljedice u vidu gubitka prava vršenja revizije nakon proteka tog roka.

Imajući u vidu navedeno, ovaj Sud je i ostale navode zahtjeva ocijenio neosnovanim, pa je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude, jer osporenim rješenjem i pobijanom presudom nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja,

Zapisničar
Hodžić Melisa, s.r.

Predsjednik vijeća
Danilović Edina, s.r.